

La xerrada. Converses de nivell bàsic

1. Característiques

Són activitats de repàs. Tot i que hi hagi paraules o expressions que els alumnes desconeguin, el nucli dels exercicis conté sempre elements ja vistos en cursos anteriors.

Són activitats semiobertes de parla. Deixen els alumnes en llibertat d'expressar-se com vulguin, però es proposen unes interlocucions suficientment pautades perquè puguin cenyir-s'hi.

Es basen en la reflexió i en la repetició. Tracten d'estructures ja conegudes que es repeteixen força vegades, i durant força sessions, en formes diferents.

Afavoreixen l'automatització de paraules, expressions i estructures. Volen ajudar els alumnes a expressar-se amb més fluïdesa, reduint progressivament la necessitat de pensar què s'ha de dir. Promouen, doncs, la confiança en la pròpia capacitat d'expressar-se en català.

2. Contingut

La proposta consta de cinc fascicles destinats als alumnes. Cada fascicle conté:

- Unes recomanacions per fer abans, durant i després de l'exercici de *la xerrada*.
- Unes pàgines amb tres temes, amb tres preguntes i tres respostes per a cadascun d'ells. La resposta es presenta com una mostra possible, que usa els recursos que es demanen.
- Una pàgina final amb pautes per a l'alumnat.

1r fascicle: La xerrada 1 (Expressió de gustos, preferències, costums)

Es tracta de preguntes sobre gustos, preferències o hàbits. Totes les respostes es poden fer en present d'indicatiu i amb unes estructures força repetitives.

2n fascicle: La xerrada 2 (Descripció d'objectes, espais, ambients)

Fa preguntes sobre objectes, espais, ambients, serveis, organismes... Les respostes es poden fer en present o en imperfet d'indicatiu i amb estructures força senzilles de descripció, enumeració, definició...

3r fascicle: La xerrada 3 (Narració de fets actuals i passats)

Les preguntes es refereixen a fets o accions habituals o passades. Les respostes es poden fer en present (accions habituals), en pretèrit perfet perifràstic, en pretèrit indefinit o en imperfet d'indicatiu. Les estructures són les pròpies d'una narració.

4t fascicle: La xerrada 4 (Instruccions, recomanacions i consells)

Les preguntes fan referència a actuacions en diferents àmbits i situacions. Les respostes es fan, moltes vegades, a partir de l'imperatiu o del present de subjuntiu, tant per a les ordres negatives com perquè s'usa en frases subordinades de verbs de necessitat, obligació, conveniència, etc.

5è fascicle: La xerrada 5 (Hipòtesis, suposicions, expectatives i records)

Es fan preguntes a partir d'hipòtesis, de situacions teòriques, de condicions no reals... Les respostes, força vegades, han de recórrer a temps condicionals i a imperfets de subjuntiu.

3. Aplicació

En l'àmbit del Consorci per a la Normalització Lingüística, els fascicles podrien ser adequats als cursos següents:

La xerrada 1 (Expressió de gustos, preferències, costums)	Curs B2 (matèria de B1)
La xerrada 2 (Descripció d'objectes, espais, ambients)	Curs B3 (matèria de B1-B2)
La xerrada 3 (Narració de fets actuals i passats)	Curs E1 (matèria de B2)
La xerrada 4 (Instruccions, recomanacions i consells)	Curs E2 (matèria de B3)
La xerrada 5 (Hipòtesis, suposicions, expectatives...)	Curs E3 (matèria d'E1)

Cada fascicle té tretze pàgines amb propostes de conversa, i, per tant permet dur a terme tretze sessions de conversa d'uns vint minuts, que fan un total de més de quatre hores.

4. Descripció de l'activitat

Abans de la xerrada, el professor explica als alumnes quina pàgina posaran en pràctica durant la sessió següent. Els demana que se la llegeixin, que anotin els dubtes de lèxic o d'estructures i que procurin respondre's les preguntes mentalment o en veu alta, atenent a la pàgina final on s'enumeren diferents maneres de fer-ho.

Just abans de la xerrada, es pot llegir tota la pàgina (preguntes i respostes). En aquest moment els alumnes que tenen dubtes els exposen; poden fer-ho indicant el número de la línia on hi ha el dubte. El professor insisteix en la necessitat de parlar sense pressa i procurant la màxima correcció possible.

La xerrada està dissenyada per a grups de tres alumnes, a cadascun dels quals s'adjudica un tema. Per ordre, cadascun d'ells fa les preguntes del seu tema als altres dos companys. Si cal, es fa algun grup de dues o de quatre persones, que es repartiran les preguntes. La xerrada dura entre 15 i 20 minuts.

Per tal que durant les interlocucions apareguin amb més freqüència les formes verbals de primera i segona persona del plural, es pot fer que cada alumne del grup faci les preguntes a les altres dues persones en conjunt (tractant-les de *vosaltres*) i que les dues persones, un cop s'hagin posat d'acord, responguin també en plural (*nosaltres...*)

Poden contestar de manera lliure, però sense sortir del tema ni del contingut de la pregunta (per no haver d'expressar-se amb estructures poc treballades). El professor fa el seguiment dels grups, respon als dubtes que li plantegin els alumnes, fa les indicacions individuals que consideri oportunes, etc.

Finalment, si és el cas, el professor fa un comentari general de l'activitat i planteja la següent. També pot animar els alumnes que, fora de l'àmbit de l'aula i del curs, repeteixin l'exercici amb altres persones disposades a fer-ho.

5. Remarques

A vegades els alumnes respondran les preguntes amb estructures diferents de les que es treballen a *la xerrada*. Si ho fan amb formes que encara no han après o que dominen poc, convé invitar-los a fer-ho com es mostra als exemples de resposta. Si ho fan amb estructures més simples de les esperades, no cal fer cap indicació, ja que això és indicatiu que estan usant estratègies adequades de resposta.